

dokaže da ne postoji (da je prestalo) potraživanje Zagrebačke banke d.d. koje je osigurano vinkulacijom police osiguranja. Međutim, kako u ovom sporu tužitelj nije dokazao da je dobio suglasnost Zagrebačke banke d.d. za vođenjem ovog spora, odnosno da je dobio suglasnost te banke da utuženu svotu osigurnine (pod pretpostavkom da se doista dogodio osigurani slučaj) tuženik umjesto Zagrebačkoj banci d.d. isplati tužitelju, tužitelj nije aktivno legitimiran potraživati isplatu osigurnine.

14. Budući da tužitelj nije aktivno legitimiran podraživati isplatu osigurnine, ovaj sud nije trebao ni ispitivati žalbene razloge glede nastupa učinka ugovora o osiguranju i obveze osiguratelja na isplatu osigurnine. Međutim, ovaj sud ukazuje da je prvostupanjski sud pravilno zaključio da su stranke ugovorile početak učinaka ugovora o osiguranju jer je sukladno polici osiguranja u Sporazumu o uvjetima plaćanja premije osiguranja ugovoreno da će se prva rata premije osiguranja platiti 15. prosinca 2018., dok ju je tužitelj platio 21. prosinca 2018. u 17,34 sati, slijedom čega su sukladno odredbama 24. stavka 1. Općih uvjeta za osiguranje imovine i članka 37. stavka 1. Uvjeta za osiguranje imovine industrijskih i nekih drugih tvrtki od svih opasnosti učinci ugovora o osiguranju, odnosno obveza tuženika po predmetnoj polici osiguranja počela teći od 22. prosinca 2018 u 00,00 sati, dakle nakon štetnog događaja koji se dogodio 21. prosinca 2018. Stoga je prvostupanjski sud pravilno zaključio i da nije postojala ni obveza tuženika po predmetnom ugovoru o osiguranju na isplatu osigurnine, o čemu presuda sadrži jasne i valjane razloge, koje prihvaća i ovaj sud.

15. Slijedom navedenog, valjalo je u odnosu na odluku o glavnoj stvari primjenom odredbe članka 373.a ZPP-a odbiti tužiteljevu žalbu kao neosnovanu i potvrditi presudu (točka I. izreke ove presude).

16. No, osnovano žalitelj ističe da je djelomično pogrešna odluka o troškovima parničnog postupka. Naime, prvostupanjski sud nije primijenio odredbu članka 165. stavka 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15), a koja propisuje da protivna stranka, koja je uspjela u parnici iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, troškove parničnoga postupka nastale do prekida postupka, kao i troškove nastale nakon prekida postupka ako stečajni upravitelj odmah nakon nastavljanja prekinute parnice prizna tužbeni zahtjev ili se odrekne tužbenoga zahtjeva, može ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik. U protivnom troškovi parničnoga postupka nastali nakon prekida namiriti će se kao dugovi stečajne mase.

17. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2378/2019 od 25. rujna 2019. otvoren je stečajni postupak nad stečajnim dužnikom Romanof d.o.o., Rijeka, što znači da tuženik može tražiti plaćanje samo troškova parničnog postupka koji su nastali nakon otvaranja stečajnog postupka, odnosno nakon 25. rujna 2019. odnosno trošak sastava podneska od 7. rujna 2020. i 6. travnja 2021., te zastupanja na ročištu od 15. rujna 2020. i 13. travnja 2021.

18. Stoga tuženik ima pravo na naknadu troškova zastupanja na ročištu od 15. rujna 2020. i 13. travnja 2021. prema Tbr. 9/1 i 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 118/14 i 107/15; dalje: Tarifa) u iznosu od 125.000,00 kn, sastava podneska od 7. rujna 2020. prema Tbr.